

norsk

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT FOR FRIMERKESAMLERE

Innhold:

NORGESKATALOGEN 1951. Av A. Schytte Ødegaard	21
ANDRÉ MAUROIS OM FILATELIEN	23
FINSKE OG NORSKE OLYMPIAMERKER	24
FIRE NYE FRANSKE FRIMERKER	25
HANDBOKEN. Av Henrik Opheim	27
REDAKSJOSNKOMITEENS PLAN FOR NORGES FRIMERKER 1855—1955 ...	28
CENTIDAN	29
JEAN DE SPERATIS FORFALSKNINGER	30
ISRAELS FRIMERKER. Av Wilhelm K. Støren	31
MIN MENING. Av Henrik Johannessen	37
PORTOMERKE NR. 14. Av Wiegand Hansen	39
FRA ALLE FIRE VERDENSHJØRNER — MEDDELELSER FRA POST- VERKET — BØKER OG TIDSSKRIFTER — REFERATER	

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgitt av
NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør: Jarle O. Stensdal,
Postboks 46, Høvik.

Forretningsfører: F. C. Svendsen jr.,
Sportsdepotet, Bergen.

Tidsskriftet sendes alle samlere
tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement: Innenlands kr. 8.— pr. år,
utenlands kr. 10.— pr. år.

Annonsepriser:

1/1 side	pr. gang	kr. 100.—
1/2 »	» » »	60.—
1/4 »	» » »	35.—
1/8 »	» » »	20.—
1/16 »	» » »	10.—

Bytteannonser: Kr. 0.75 pr. lin-
je, minimum kr. 4.— pr. gang.

Opplag: 2500 ekspl.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk,
enkelte nummer samt korrespondanse
ang. annonser sendes til forret-
ningsføreren.

Korrespondanse angående tidsskrif-
tets redaksjon til redaktøren.

Ved forespørsler må svarporto vedlegges.

SENF OG MICHEL

utgir nå i fellesskap årets Europa-
katalog under navnet

LIPSIA

Et begrenset antall kan antagelig
skaffes. Ordre noteres.

Fra lager leveres:

AFA Skandinavienkatalog 1951,
AFA Europakatalog 1951,
Zumstein Europakatalog 1951,
Yvert & Tellier Verden 1951.

Så snart de ankommer:

Scott Verdenskatalog 1951,
Norgeskatalogen 1951.

Noen *Schaubeck*: *albumtillegg* 1945
og 1946—48 fremdeles på lager.

Ragnar Breda Sørensen

D r a m m e n

NORGESKATALOGEN 1951

utgitt av Oslo Filatelistklubb,
er utkommet.

Pris kr. 5.75 + porto 0.35.

Til salgs i alle frimerkeforretninger.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (desbr.
1950) over brukte og ubrukte fri-
merker samt førstedagsbrev sendes
mot 30 øre i ubrukte frimerker.

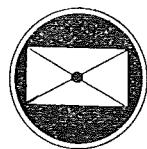
ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 2

FEBRUAR 1951

10. ÅRG.

Norgeskatalogen 1951.

Anmeldt av

Arnold Schytte Ødegaard.

Tolvte utgave av Norgeskatalogen foreligger nå. Opplaget, som er på stadig nedadgående, er nå 3 500 mot 4 000 i 1949. Prisen er steget med kr. 1.00, og årets katalog koster således kr. 5.75. Grunnen til denne stigning kan ikke finnes i katalogens forord, men skyldes vel økning i papir- og trykningsutgifter.

Utgiveren — Oslo Filatelistklubb — feirer til høsten sitt 65 års jubileum — og vil i denne anledning arrangere en Nordisk frimerkeutstilling, «De-No-Fil». Etter forordene i ellefte utgave var det vel de som hadde ventet seg noe ekstra i anledning av jubileet, men jeg tror de blir skuffet. Sammenlikner en årets katalog med foregående, sitter en igjen med det inntrykk at årets utgave er trykt fra stående sats (matrise), — hvor det er skutt inn en del endringer i tekst og priser. Vel nok er katalogutgivelsen en økonomisk affære for utgiveren, men jeg har allikevel en bestemt oppfatning om at det kunne vært gjort noe mer ut av katalogen uten større kostnad.

Redaksjonelt er katalogen stort sett bra. Men hvorfor ta med i forordene «Innledningen bør leses nøye, det letter bruken av katalogen», når dette står som hode foran innledningen. For øvrig fins det en del korrekturfeil som burde vært unngått.

Den typografiske oppsetning kunne vel ha vært bedre. Ser en på sidene 24 og 56 og sammenlikner disse med side 46, vil en oppdage hvor skjemmende side 46 virker. En mere jevn tekst høyde ville sikkert ha gitt et mere tiltalende inntrykk. På side 57 er Løve dyptrykk 1946/49 satt for tett opp til Kronemerkene 1946, så det hele virker lite oversiktlig. Litt mere luft imellom ville ha vært bedre.

Trykket i årets utgave er atskillig bedre enn i tidligere utgaver, spesielt er klisjeene av de nyere frimerkeutgavene klare i trykket. For de eldre utgaver bør det vel skiftes ut en del klisjeer. Typeklisjeene for utgavene 1863/66, 1872/75 og 1877/78 er bibeholdt uforandret. Det er i tidligere anmeldelser rettet kritikk mot disse klisjeer — noen mener de burde vært større. Jeg har ingen tro på at det ville vært noen fordel. Vil det ikke være en idé å sette i petit under hvert typesett fellingsfeilene for de enkelte typer? Det forekommer jo ofte at en trefter på merker som er stemplet slik at de er umulig å typebestemme, hvis en ikke kjenner fellingsfeil som angir hvilken type en har for seg. Det er jo ikke alle samlere som har anledning til å skaffe seg spesiallitteratur, og for yngre samlere, som vil type sine merker, vil forslaget virke fordelaktig.

Av katalogens forord framgår det at det er foretatt en del endringer, og den mest radikale er at avsnittet om Luftpost og Førstedagsbrev er besluttet sløyfet og overført til Stempelkatalogen. Jeg kan være enig i overføringen av Luftpostavsnittet, men tror nok at avsnittet om Førstedagsbrev burde vært bibeholdt — iallfall i petit.

Det er for øvrig foretatt en del rettelser i tekst og oppsetning av 7 skill. posthorn, 5 øre skravert posthorn og 3 øre verdien i «20 mm» utgaven. En del opplagstall og utgivelsesdatoer er korrigert. Disse ting har jo tidligere vært omtalt i tidsskriftet, og jeg skal ikke komme nærmere inn på dette. Et par nye «varianter» er medtatt, bl. a. under kat.nr. 2, — 2 skill Oskar er medtatt: Platefeil: «Omdannet øye (øre skyldes korrekturen) Madonna» (nr. 2 i arket). Rettelig burde det vel ha stått: Klisjétype 2: Omdannet øye «Madonna». Prisen er oppgitt til kr. 100.00 og er vel ment for brukte eksemplarer. Jeg vet ikke hvordan man vil kunne forklare berettigelsen av å oppta denne — og for øvrig en del tidligere medtatte konstante klisjétyper. Selv om en gir et merke med hvit flekk det smukke navn «Madonna», må ikke dette betinge at merket filatelistisk sett er mere verdifullt enn de øvrige 99 klisjétyper. Jeg kunne trekke fram en rekke meget interessante klisjétyper som kunne gis velklingende navn, men er de dermed mere verdifulle? Hvor mange samlere — og da spesielt yngre — har ikke forkjøpt seg på kat.nr. 130 — 2 øre Polmerke — «Uten haleror», klisjétype 22. Her er jo klisjétype 46 i siste trykningsstadium så lik at selv erfarne samlere har tatt feil. Jeg mener derfor at en må vise den aller største forsiktighet med å oppta klisjétyper (platefeil), og at konstante sådanne ikke bør tas med. En større konsekvens i disse spørsmål er derfor ønskelig.

Av øvrig nytt er opptatt og priset 2 og 3 skill posthorn med stående vannmerke. Men burde ikke tekst og prisansettelse ha stått i petit? På side 23, kat.nr. 39, burde den gamle tekst vært bibeholdt. Det er for øvrig her en korrekturfeil, idet det

vel er stående vannmerke som koster kr. 30.00 ubrukt.

Under kat.nr. 75 bør anføres ny plate, og jeg viser i denne forbindelse til min skrivelse til katalogkomiteen av 1947, hvor jeg har redegjort for dette.

Katalogen er ajourført til og med Polio-myelittmerkene.

Når det gjelder årets katalog, er det vel prisansettelsene som vil være diskusjonsgrunnlaget rundt om i klubbene. — Man vil merke en noe ujevn stigning, spesielt for skillingutgavene. Bl. a. er kat.nr. 6 — 2 skill Vaaben, steget med kr. 15.00 og koster nå kr. 75.00. Når det gjelder markedsprisen for dette merket, så ligger prisen i overkanten. Som omsetningsleder i klubben har jeg sett utvalg priset etter årets Norgeskatalog, hvor det var flere pene, velsentrerte eksemplarer til kr. 60.00 pr. stk. — en pris jeg tror passer bedre. I Sverige kan en kjøpe dette merke for S.kr. 30.00 i pene eksemplarer.

Når det gjelder prisansettelsen, tror jeg det hadde vært bedre med en noe jevnere, mindre prosentvis stigning. Forholdene er jo nå så omskiftende at prisene kan ha gått både opp og ned innen ny katalog kommer.

— — —

Da redaktøren ba meg anmelde årets katalog, hadde jeg tenkt meg en noe mere grundig gjennomgåelse. Men da jeg som nevnt foran, sammenliknet katalogen med 49-utgaven, fant jeg ut at mye av det jeg ville kunne ha anført, er berørt av tidligere anmeldere — uten at det har medført noen større forandringer.

Imidlertid — katalogen anbefales. Den har mange gode sider — mye godt filatelistisk stoff, som en gjennom grundige studiearbeider er kommet fram til. Men katalogen bør være filatelistisk «Up to date», og katalogkomiteen bør ikke være nøye med avvikelser for å komme fram til det best mulige resultat.

N.F.T. har ennå en del eldre nummer av tidsskriftet, som vi gjerne overlater gratis til klubbene til propagandabruk — til utdeling ved møter, utstillinger o. l. Men vær snar — og skriv til forretningsførereren, da restopplaget er begrenset.

*Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.*

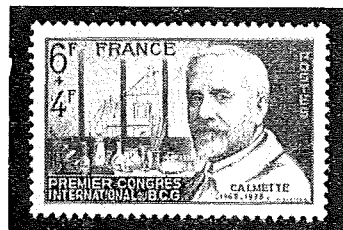
André Maurois om filatélien.

André Maurois, den berømte forfatter av «Le circle de Famille», «Climat», «Les Silences du colonel Bramble», «Byron», «Edouard VII et son temps» o. m. fl. — holdt i fjor vår et foredrag i Alliance Française i Oslo om livslykke. André Maurois ga i sitt foredrag en meget rosende omtale av filatélien. Senere kom jeg til å tenke på at i grunnen burde denne omtalen nå et større publikum enn det som rommes i en foredragssal; jeg skrev derfor til Maurois med anmodning om å få uttalelsen skriftlig og lov til å offentliggjøre den. Maurois skriver: Jeg sa omtrent følgende:

Si un enfant s'intéresse à sa collection de timbres plus qu'à ses études, faites de sa collection le centre de ses études. A propos de timbres on peut étudier l'histoire, le géographie, l'arithmétique, le dessin; acquérir un sens de la beauté, de l'ordre. Bref la philatélie mène à tout, il suffit de savoir s'en servir.

Hvis et barn interesserer seg mere for sin frimerkesamling enn for studier, så gjør frimerkesamlingen om til et senter for studiene. Hva frimerker angår så kan en gjennom dem studere historie, geografi, matematikk, tegning, erverve seg kunnskap om hva som er vakkert, få ordenssans. Kort sagt: filatélien leder til alt, man må bare kunne vite å benytte seg av den.

Finske og norske olympiademerker.

Allerede i mai i fjor forelå resultatet av den finske konkurranse om frimerker for de XV. olympiske leker, som skal avholdes i Helsingfors i 1952. 61 kunstnere hadde innsendt i alt 223 forslag. Av disse ble 8 utkast belønnet, 5 med hver Mk. 25 000.00, 3 med hver Mk. 10 000.00.

Bedømmelseskomiteen besto av generaldirektøren for det finske postverk S. J. Ahola, herredshøvding O. Saloila, formannen i Finnlands Filatelistforbund V. Hietalathi, kunstnerne J. Suhonen, A. Tuhka og Signe Hammersten-Jansson samt magister I. Miettinen som representant for den olympiske komité. Motivene sprintere, fotballspillere og seierherrene er utført av Tapio Virkkala, hester ved hinderet av K. F. Voutilainen og svømme-stuperen av Aino Ronkanen. Det er ennå ikke avgjort hvor mange merker som vil bli utgitt eller i hvilke verdier.

Herhjemme har den olympiske komité for vinterlekene også begynt å røre på seg. Ut fra det synspunkt at merker med tilleggsverdi bare bør utstedes for humanitære og kulturelle institusjoner, har Poststyret avslått komiteens anmodning om utgivelse av frimerker med tillegg til

inntekt for lekenes driftsbudsjett. Komiteen har imidlertid ikke gitt seg med dette, men har henvendt seg til Samferdselsdepartementets sjef, statsråd Langhelle, som har gått med på at følgende 3 merker utgis: 15 + 5 øre, 30 + 10 øre og 55 + 20 øre, i opplag på henholdsvis 1, 2 og 1 million. Komiteen regner med på denne måten å skulle få inn den nette sum av 450 000 kroner. Men ikke fra filatelistene, sier komiteen. Det er landets idrettsungdom som brenner av lengsel etter å sette disse merker på sine brev. Jeg er redd komiteen vil bli noe skuffet.

Når merkene er besluttet utgitt, har filatelistene selv sagt all interesse av at de skal bli vakrest mulige, og tidsskriftets redaktør har derfor gått med på å delta i den komité som er nedsatt for å velge merkenes motiver. De øvrige medlemmer av komiteen er regnskapssjef O. Homme, professor A. Revold og Vinterlekene generalsekretær Petersen. Tiden er imidlertid nå så langt framskredet at det er helt utelukkert å avholde en konkurranse. Motivene vil sannsynligvis bli en skiløper, en skøyteløper og et norsk vinterlandskap.

FIRE NYE FRANSKE FRIMERKER

Det franske postverk fortsetter utgivelsen av frimerker som på forskjellig måte belyser landets historie. De siste står ikke tilbake for sine forgjengere. Tvertimot. I valg av motiv og ved sin utførelse må de regnes med blant det ypperste av hva de franske kunstnere har prestert på dette område.

SP

Mme de Sévigné.

Rikere på kvinnelige talenter enn det 16. og 18. århundre, teller Ludvig den XIV's århundre blant sine mest berømte forfattere, grunnleggeren av den franske psykologiske roman, Mme de Lafayette og Mme de Sévigné, som sammen med Guez de Balzac og Voltaire gjorde den brevlige genre berømt.

Marie de Rabutin-Chantal, gift med Marquis de Sévigné, tilhører gjennom sin fødsel, sin oppdragelse og sitt liv denne franske adel som i mangel av politisk ærgjerrighet — den ble ødelagt av Fronden — meget ofte med hell oppmuntret og kultiverte litteratur og kunst. Adel og borgerskap skaper smaken hos et kultivert publikum «d'honnêtes gens», til hvilket kunstnerne henvender seg og hvorfra de får sin inspirasjon.

Mme de Sévigné's korrespondanser er gjenspeilingen av et aktivt familie- og selskapsliv. Hun gir oss et levende bilde av hoffet og byen, av livet på sine eiendommer, «Rochers» i Bretagne og slottet Grignan. Disse brev er et kostelig vitnesbyrd om Mme de Sévigné's livlige, skjentsomme gemytt. Hun er et vitne fra et århundre som ikke var storknet, slik som det gjerne er påstått, i en stiv akademisk maner eller i en klassisk orden. Den var mere søkt enn oppnådd.

Madame Récamier.

Uten å være forfatterinne, som sin trofaste venninne Mme de Staël, spilte Mme Récamier den diskrete og betydningsfulle Egéries rolle i Paris' mondene og litterære liv i den første halvdel av det 19. århundre.

Berømte malere, som Gérard og David, har etterlatt seg de ofte reproduserte portretter av den berømte dame fra l'Abbaye-au-Bois. Sainte-Beuves studie gjorde henne til en historisk person, og i våre dager har president Edouard Herriot hyllet henne i sin kjente bok.

Hun holdt salong, en av de siste salonger som tellet i det litterære kongerike. Hennes modige vennskap med Mme de Staël og Benjamin Constant gjorde henne mistenkelig i det keiserlige regimes øyne, men fra 1814 av samlet hun om seg et hoff av berømte menn og menn som ble berømte. Få var de som unngikk charmen, gratien, skjønnheten og godheten hos denne unge kvinne med en altfor gammel mann.

Mme Récamier var meget feminin, hun henga seg ikke til noen enkelt av sine venner, for å holde på dem alle, og viste «et koketteri som gikk over vennskapet, uten derfor å gå så langt som til kjærlighet». For Chateaubriand nærhet hun en varig og dyp hengivenhet, en hengivenhet

som ble gjengjeldt av forfatteren til «René», som også gjorde henne udødelig i sine «Mémoires d'Outre-Tombe».

*

Slottet Chateaudun.

Slottet Chateaudun — som dominerer Loire-dalen — var grevene av Dunois' festning. Det ble påbegynt av Thibaut-le-Tricheur i det 10. århundre, forandret og senere utvidet av den berømte Dunois, batard d'Orleans, sjef for Karl den VII's arméer, Jeanne d'Arcs ledsager, og fullført av Longueville i begynnelsen av det 16. århundre. Det gikk deretter over i familien des Luynes eie.

Slottet Chateaudun, som så å si ikke har vært bebodd siden renessansen, er blitt bevart nesten intakt. Slottet domineres av sitt vakre, runde borgtårn fra det 12. århundre, og er en av de vakreste boliger fra slutten av det 14. århundre og begynnelsen av renessansen. Slottets kappell, som ligger inn til foten av tårnet, er smykket med en av de mest berømte serier av statuer fra det 14. århundre. De store trappearrangementer åpner seg ut mot borggården. Men slottets indre er også bemerkelsesverdig på grunn av de mange saler som har beholdt sin opprinnelige utsmykning.

Forlatt og meget forfallent ble slottet i 1930 kjøpt av den franske stat. Denne benytter det nå som museum for tepper og gobeliner, og mange av disse er store sjeldenheter.

Slottet Chateaudun inntar en plass av første rang i den franske kunst fra slutten av middelalderen og begynnelsen av renessansen. Dets arkitektoniske karakter ligger nær opp til naboslottenes i Loire-dalen, og det er det første av disse vakre og berømte boliger en møter når en kommer fra Paris på veien til «Frankrikes hage».

*

Slottet Fontainebleau.

Blant de mange slott i Ile-de-France er Fontainebleau ved sin arkitektur, sin møblering og de minner det framkaller, et resumé av hele Frankrikes historie.

Det var først et møtested for jakten i den viltrike Bièreskogen som Ludvig den hellige og Karl den V satte stor pris på. Denne siste anla til og med et bibliotek der, som danner grunnlaget for det franske nasjonalbibliotek.

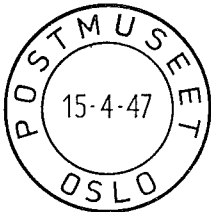
Frans den I, den virkelige skaper av det nåværende palass, gjorde det til en kongelig residens. Da det opprinnelig feodale slott var revet, lot han oppføre større bygninger i renessansens smak. Selv om arkitektene var franske, så ble den innvendige utsmykning betrodde berømte italienske kunstnere som Le Primatice, som samlet om seg mange av sine landsmenn, «Fontainebleau-skolen». Ved stadige arbeider fra 1593 til 1609 gir Henrik den IV slottet det definitive utseende. Han lar grave kanalen og anlegger hager. Selv om Ludvig den XIV foretrekker Versailles, så flyttet hoffet hver høst til Fontainebleau i jakttiden, og dette fortsatte helt til monarkiets fall.

Slottet slapp forholdsvis lett fra revolusjonen og gjenfant under Napoleon sin gamle glans. Keiseren gjør det til et av sine mest foretrukne oppholdssteder. Her mottar han pave Pius den VII, først som venn, senere som hersker. Paven holdes på slottet som fange i mange måneder. Det er til Fontainebleau han trekker seg tilbake i 1814 etter Paris' kapitulasjon. Her undertegner han sin abdikasjon, her tar han farvel med keisergarden. Slik slutter slottets berømte historie. Senere — selv under det annet keiserdømme — var det bare et mer tilfeldig oppholdssted.

På grunn av de mange byggeperioder og forandringer har slottet en noe sammensatt stil. Hovedfasaden — som er gjengitt på frimerket — består av fem paviljonger. Til den midterste fører den berømte hesteskotrappen.

Mer enn den ytre arkitektur er det de innvendige dekorasjoner og møblementer som gjør et besøk på slottet interessant. En ser her utviklingen av de forskjellige franske stilarter. Tak, vegg og golvdekorasjoner fra renessansen, møbler, tepper og gobeliner fra det 17. og 18. århundre, og endelig empirens strenge stil. På denne måten er slottet et fullstendig museum over fransk kunst.

P. T. T.

Besøk
Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

HÅNDBOKEN

Av Henrik Opheim.

Herr redaktør Jarle O. Stensdal har i N.F.T. nr. 12 for 1950, side 269, en henstilling til alle norske filatelister om å arbeide sammen for å få håndboken ferdig.

I N.F.T. nr. 3 1945, side 45—47, har man laget en foreløbig plan over det som bør være med i håndboken, men denne plan må ordnes mer systematisk, og en del av innholdet bør flyttes (jeg skal her vise min mening om planen, der er jo ikke kommet noe mer om planen hittil i N.F.T.) til avsnitt nr. 2, og katalogen følger så som 3. avsnitt.

Håndbokens katalog bør redigeres slik at man direkte kan gå over til framtidens Norgeskatalog. Det er vel meningen at Norsk Filatelistforbund skal overta trykningen av Norgeskatalogen, hittil har jo denne for en stor del vært katalog for Oslo Filatelistklubbs medlemmers norske albumoppsetning.

Man benevner filatelister som holder igjen på sin filatelistiske viten for *egoister*, men hva skal en så si om de filatelister som står *imot* forbedringer av katalogen (som skulle bli til gode for frimerkesamlerne), bare fordi de norske frimerkesamlingene deres blir liggende etter i oppsetningen, og man ikke vil ta opp igjen arbeidet med forandringen av de norske samlingene.

En håndbok og katalog skal være utgangspunktet for frimerkesamlingene, og ikke omvendt; det er en filatelistisk frimerkekatalog og håndbok som de fleste frimerkesamlere ønsker seg — og ikke en posthistorie for Postmuseet.

Kapitlene til håndboken bør offentliggjøres i N.F.T. etter hvert, slik at man kan komme med kritikk og forbedringer.

Hittil har det ikke vært meget å se av håndboken, unntatt Johs. Jellestads artikler; man kan jo ikke kritisere det en ikke ser, — altså: trykk artikler etter hvert i tidsskriftet og send inn kritikk.

Nå har det gått 7 år siden første gang man leste om håndboken, og det er bare 4 år igjen til 1955.

Plan for Håndbok over Norges frimerker 1855—1955.

Forord.

Innholdsfortegnelse.

Sakregister (faguttrykk, nomenklatur).

Tegnforklaring.

Navnregister (forfattere etc.).

Innledning.

1. avsnitt:

Alminnelig orientering.

N.F.T.
nr. 3
1945

1. Posthistorie og aktstykker fra postarkivet:
 - a. Prefilatelistiske brev (b)
 - b. Portotakster før dannelsen av Verdenspostforeningen ... (a)
 - c. Portotakster etter dannelsen av Verdenspostforeningen ... (c)
2. Utkast og forslag til frimerker (15)
3. Gravører, personalia, teknikk... (4)
4. Papirfabrikker, papir og vannmerker (5)
5. Trykkerier, trykningsmetoder og teknikk (2)
6. Prøvetrykk (15)
7. Farger, arter og nyanser (7)
8. Gummiering, arter og bruk (8)
9. Utakket, takking, arter og avarter (9)
10. Stempling osv. (12)
11. Halverte frimerker (11)
12. Specimer (17)
13. Overtrykk og overtrykksvarianter (25)
14. Marginaler, kontrollstempel osv. (14)
15. Frimerkehefter (23)
16. Forfalskninger (18)
17. Nytrykk (16)
18. Frimerkeautomater osv. (20)
19. Automatmerker osv. (21)
20. T-stemplete merker (22)
21. Gavemapper (til medlemmer av int. postkongress) (24)

22. Restbeholdninger (tilintetgjorte, solgte og overtrykte) (13)
23. Klisjé- og billedmateriale (27)
24. Litteratur osv. (26)

2. avsnitt:

25. Helark (hva der eksisterer og hvor de finnes — privat eller i Postverket) (6)
26. Platevarianter:
 - a. Rekonstruerte ark, henvisning til plansjer (3)
 - b. Reparerte og oppgraverte klisjeer (3)
27. a. 1855 , arkskjemaer og plansjer over varianter (3)
- b. 1856/57, do. (—)
- c. 1863/66, do. (—)
- osv. osv.
28. Verdi, koeffisienter for avarter, par, striper osv. (19)
29. Orientering om oversiktslister osv. (19)
30. Lister over alle frimerketrykninger med farger, dato, opplag — slik som de foreligger etter hverandre.

3. avsnitt:

Frimerkekatalogen:

1. Forord.
2. En kortfattet omtale om frimerkenes behandling osv.
3. Innholdsfortegnelse.
4. Innledning.
5. Frimerkene:
 - a. Frimerker.
 - b. Overtrykksfrimerker.
 - c. Returmerker.
 - d. Portomerker.
 - e. Offentlig sak merker.
 - f. Overtrykksmerker.

Mrk.nr.

Før. Nå. Verdi. Farge. Pl. Antall typer.
(Dato.) (Opplag.) Vmrk.still. Pris. Pris.

Platefeil:

- a. Klisjéfeil (de viktigste, alle andre inn- tatt i arkskjemaene).
- b. Trykningsfeil (do.).
- c. Repareringer (do.).
- d. Oppgravninger (do.).

Avbildning av en del av klisjeene i Norges helpost bør tas med i frimerkekatalogen, altså bare *typene* som kanskje kunne finnes blant frimerkene.

Redaksjonskomiteens plan for:

Norges Frimerker 1855—1955.

Håndbok over frankeringsmidler og stempler.

Forord.

Forfatterregister etc.

Innledning: Faguttrykk (nomenklatur), forkortelser og tegnforklaring. Opplysninger om klisjé- og billedmateriale.

1. Utkast og forslag til frimerker, tegninger, gravering og teknikk.
2. Klisjé- og plateframstilling.
3. Trykningsmetoder. Trykkerier og deres teknikk.
4. Prøvetrykk, essays, die proof, plate proof, colour proof, proof. Kort oversikt med henvisning til eget avsnitt.
5. Papir (sorter) og vannmerker. Papirfabrikker.
6. Farger, arter og nyanser, eventuelt fargeskala.
7. Marginaler, kontrollstempel, stjerne- lokking, hulling og kontrollstempel.
8. Gummi, arter, bruk.
9. Utakkete merker. Takking, arter og avarter.
10. Frimerkehefter.
11. Automatmerker (ruller). Frimerke- automater.
12. Platevarianter. Platefeil (orientering). Retusjerte og oppgraverte klisjeer. Orientering om slike forekomster.
13. Overtrykk og varianter (omvendte, skjeve, etc.).
14. Specimen.
15. Nytrykk.
16. Opplag og restbeholdninger, tilintet- gjorte, solgte og overtrykte).
17. Halvverte merker.
18. Gjennomhullede merker.
19. Stempling (kort oversikt med hen- visning til avsnitt om stempler), T stempler.
20. Stemplingsmaskiner. Frankerings- maskiner.
21. Forfalskninger.
22. Helark (hva som eksisterer og hvor de finnes — privat eller i Postver- ket).
23. Gavemapper.
24. Verdi, koeffisienter for avarter, par, striper og blokker.

25. Orientering om oversiktslister over papirsorter og vannmerkestillinger, trykningsperioder og marginaler, og skjema over øremerker. (Listene over disse ting plasseres under hvert enkelt merke eller utgave, eller på annet passende sted i boken.)
26. Litteratur, bøker og tidsskrifter med innhold om norske utgaver og merker. Henvisning til fortegnelse bak i boken.

Posthistorie og aktstykker fra postarkivet.

Under dette:

Portotakster før dannelsen av Verdenspostforeningen.

Prefilatelistiske brev.

Portotakster etter dannelsen av Verdenspostforeningen.

Frimerkene.

Følgende er flyttet bak i boken:

Personalia i form av personregister.

Innholdsfortegnelse.

CENTIDAN

*Danmarks frimærker gjennom 100 år.
Frimærkeutstilling i anledning af det
første danske frimærkes
100-årsdag.*

Den 1. april 1951 er det 100 år siden Danmarks første frimærke, 4 Rigsbankskilling, brun, blev udsendt. Jubilæet fejres ved en meget stor utstilling på Charlottenborg i København i dagene 9.—20. maj 1951.

En utstillingskomité, bestående af følgende repræsentanter for de danske filatelistisammenslutninger: Danmarks Filatelist Union, Københavns Filatelistklub og Samarbejdende Frimærkeforeninger: Direktør Erik Houlberg, stabslæge M. Brun-Pedersen, formand, direktør G. Lundegaard-Nielsen, arkitekt J. Schmidt-Andersen, M.A.A., fuldmægtig Helge Witt, civilingeniør Eigil Rathje, overassistent Folmer Dalager, værkfører Aksel Gaaei, forretningsfører P. H. Gleie-Jørgensen — forestår arrangementet i snævert samarbejde med Postvæsenet og Dansk Postmuseum.

På utstillingen vil blive vist frimærker, helsager og bypostmærker samt poststempler, herunder før-filatelistiske bre-

ve, fra Danmark, Dansk Vestindien, Grønland, Island, Slesvig og Holsten.

Deltagelsen har vært åben for samlere i alle land — og der var ved anmeldelsesfristens udløb indtegnet så mange samlinger, at der nu er fuldt disponeret over den til rådighed stående plads — ca. 8000 plancher.

Anmeldelsen har — især fra udlandet — overtruffet alle forventninger, idet der vil komme adskillige samlinger af enestående format og indhold.

Dansk Postmuseum vil møde med museets største skatte — og flere af de nordiske landes postmuseer har givet tilsagn om at udstille.

De udstillede samlinger, som klassificeres i 3 grupper indenfor hvert område, vil blive bedømt af en jury, som består af følgende: F. T. K. Carøe (Cambridge), G. A. Hagemann (Bergsjöholm, Ystad), Ch. Holm (København), R. King-Farlow (London) og H. Søfelde (Odense).

Til disposition for juryen stilles et antal medailler, henholdsvis guld, forgyldt sølv, sølv og bronze.

Ethvert eksponat vil bli bedømt og enhver præmiert samling tildeles medaille og diplom med angivelse af den opnåede præmiering; udstillere, hvis samlinger ikke opnår præmie, modtager udstillingens diplom. — Særligt betydningsfulde samlinger vil af juryen kunne tildeles ærespræmier.

Filatelistisk litteratur indenfor udstillingens områder kan optages på udstillingen, og juryen kan tildele forfatteren af særlig betydningsfuld filatelistisk litteratur erindringsmedaille (udstillingsmedaillen i bronze).

Endelig kan nævnes, at også junior-samlinger vil blive udstillet, idet der er reserveret et lokale til dette formål.

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsføreren: Kjøpmann F. C. Svendsen jr. — Sportsdepotet, Bergen.

Jean de Speratis forfalskninger.

Det sveitsiske filatelistforbunds «Komité for samlernes beskyttelse» offentliggjør i nr. 1, 1951 av «Schweizer Briefmarken-Zeitung» en fullstendig liste over Jean de Speratis forfalskninger. Komiteen skriver:

Vi offentliggjør nedenfor en komplett liste over de hittil kjente frimerkeforfalskninger utført av Jean de Sperati. Som vi tidligere flere ganger har framhevet, er disse forfalskninger meget farlige, da de er uhyre vanskelig å oppdage. Alle de vanlige metoder man nytter, slår klikk. De falske merker har de samme dimensjoner som de ekte, de reagerer ikke forskjellig i fargene under kvartslampen, og tegningene har ikke vesentlige forskjeller. *Det eneste sikre kjennetegn er trykkmetoden, som avviker fra originalens og som derved gir merket en annen trykkarakter.* I noen tilfelle kan en konstatere at papiret ikke svarer til originalens. Det hender også at en kan påvise falskneriene ved hjelp av de benyttede stempler, som ikke kan forekomme på originalene. Sperati lager både falske merker og stempler, og det hender da heldigvis at også han begår feil.

Nummer etter Yvertkatalogen:

Argentina 7 - 163.
Baden 20.
Bayern 1 - 1 a - 1 b.
Belgia 37 - 37 a.
Belgisk Kongo 13.
Bolivia 4 - 13.
Bremen 1 - 2 - 3 - 4.
Brasil 2 - 3.
Britisk Columbia 2.
Brunswick 2 - 3.
Buenos Aires 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 7 - 7 a - 9 - 12.
Cap det Gode Håp 31.
Ceylon 97.
Colombia 10 - 12 - 13 - 14 - 18.
 Antioquia 2.
 Bolivar 1.
De Konfedererte Stater 11.
Filippinene 2 - 5 - 12 - 13.
Finnland 10.
Frankrike 1 - 2 - 2 a - 3 a - 3 d - 5 - 6 - 6 b - 7 - 7 a - 8 a - 9 - 9 a - 14/1 - 18 - 18 b - 40 - 41 - 48 - 49. Tjenestem. 1 - 7 - 7 - 7 a - 7 b - 8 - 9 c. Telegramm. 3.

Gibraltar 7 - 14.
Guatemala 23 a omvendt.
Gullkysten 34.
Hanover 15 - 16 - 21.
Hellas 1.
Hawaii 11 - 15 - 19.
Hong-Kong 19.
Kypern 43.
Lagos 24 - 25 - 26.
Lybeck 4 a.
Luxemburg 4 - 10.
Malta 1.
Mauritius 59.
Meklenburg 3.
Meksiko 157.
Montserrat 10.
Neapel 9 - 13 a.
Newfoundland 4 - 7 - 9 - 11 - 12 - 13.
Oldenburg 1 - 5 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12 - 13 - 14.
Paraguay 3.
Parma 12 a - 15 - 16.
Porto Rico 85.
Romania 4 - 5 c - 7 b - 25.
Russisk Levanten 3.
Sambandsstatene:
 New York 1.
 Providence 1.
 Alm. utgave 2.
 Carriers New York 3 c.
St. Lucia 29.
Storbritannia 39.
Sachsen 1 - 12.
Sardinia 1 - 3 - 10 a - 11 c - 12 c.
Sicilia 18 - 21 - 22 - 23 - 24.
Sierra Leone 2 utakket.
Spania 2 - 3 - 4 - 5 - 7 - 8 - 8 a - 9 - 9 a - 10 - 11 - 13 - 14 - 15 - 16 - 18 - 19 - 20 - 21 - 22 - 23 - 26 - 27 - 28 - 30 - 33 - 50 - 55 - 62 - 66 - 75 - 76 - 82 - 90 - 101 - 111 - 112 - 114 - 127 - 128 - 138 - 139 - 149 - 150 - 161 - 162 - 181 - 182.
Sveits 1 - 2 - 3 - 5 - 6 - 7 - 9 - 9 a - 10 a - 11 - 16 - 17 - 20 - 22 - 24.
Sverige 1 - 1 a - 5 - 13.
Toscana 3 - 11.
Tyrkia 60.
Ungarn 1 - 2 - 5.
Uruguay 1 - 1 a - 2 - 2 a - 3 - 3 a - 4 - 5 - 6 - 6 brun - 8 - 9 - 10 - 12 - 14 - 15 - 16 - 17.
Vatikanstaten 10 - 11.
Wurtemberg 5 - 51.
Østerrike, avism. 2 - 3 - 4.

ISRAELS FRIMERKER

Av Wilhelm K. Støren.

Høsten 1947 erklærte Storbritannia overfor De Forente Nasjoner at det ville oppgi sitt mandat over Palestina den 15. mai 1948 og overlate til F. N. å ordne forholdet mellom jødene og araberne etter denne dato. Uroen i landet hadde etter krigens slutt økt voldsomt, vesentlig på grunn av at tusenvis av jødiske flyktninger fra de europeiske land ønsket å komme inn i landet. Jødene i Palestina organiserte innvandring som stred imot de britiske bestemmelsene, og som ble iherdig motarbeidet av de arabiske organisasjonene. Striden ble især utkjempet mellom de jødiske og arabiske terroristorganisasjonene, og disses aksjoner fikk etterhvert et omfang som gjorde mandatet til en meget tvilsom historie for engelskmennene. Deres besetelsesstyrker led store tap, og kravene i hjemlandet om at mandatet skulle oppgis, ble stadig sterkere.

Den 13. april 1948 sendte mandatadministrasjonens postdirektør ut sitt sirkulære nr. 53 som erklærte at fordi det ikke var kommet nærmere direktiver fra F. N.s Palestina-kommisjon om den videre postadministrasjon i landet, ville all postgang bli stoppet 1. mai. Denne ordre hadde nådd alle poststeder den 20. april og kom som en stor overraskelse på jødene, som hadde regnet med at mandatarmakten ville opprettholde posttjenesten til 15. mai. De jødiske autoriteter, «Minhelet Ha'am», som hadde halvpостale rettigheter, besluttet å gripe inn straks, og sendte ut en ordre til alle poststeder i de jødiske distrikter om å neglisjere sirkulære nr. 53 fra de britiske myndigheter. Posttjenesten skulle fortsette som vanlig. Problemet var imidlertid hvordan man skulle skaffe frimerker. Den første jødiske frimerkeserie var planlagt utgitt den 16. mai, og det viste seg umulig å få den ferdig før.

Det sier seg selv at forholdene i Palestina lå vel til rette for spekulasjonsutgaver av frimerker. En del slike dukket da også opp da engelskmennene forlot Tel Aviv i begynnelsen av april. Det ble da postet brev frankert med følgende typer merker:

1. Mandatfrimerker overtrykt «Government Tohuwabohu».
2. Merker med skisse av mandatfrimerket 10 mils, men med innskrift «Tohuwabohu» istedenfor «Palestine».
3. Oblater for nasjonalfondet Keren Kayemet L'yisra'el (K.K.L.) uten overtrykk.

Alle disse frankeringer passerte posten, men kan ikke betraktes som annet enn kuriositeter. Også brev uten frankatur ble besørget.

For å mestre frimerke-problemet bestemte «Minhelet Ha'am» at oblater for K.K.L. skulle overstemples med ordet Do'ar (d. e. Post) med hebraiske tegn. Disse merkene var til salgs ved poststedene fra 3. til 14. mai, og var kurserende til 22. mai. De kunne bare benyttes på innenlandsk post. Post til utlandet måtte fremdeles frankeres med mandatfrimerkene. Den siste postsending med disse merker gikk fra Haifa til utlandet med S/S «Kedmah» den 16. mai. Dette skipet var forøvrig den første ambulerende postekspedisjon i Israel.

Overtrykket Do'ar forekommer i to typer — en fra Haifa og en fra Tel Aviv — foruten en type fra Jerusalem, som vil bli omtalt litt senere. Haifa-overtrykket består av ordet Do'ar inne i en sirkel med 17½ mm diameter. Det ble utført med håndstempel av metall. Man regner med at merker med et samlet pålydende av 5 000 palestinske pund ble overtrykt på denne måten. Tel Aviv-overtrykket viser Do'ar på én linje, utført i rød eller fiolett farge med håndstempel av gummi. Ved en del av merkene er dette overtrykket meget svakt. Det forekommer også forfalskninger av dette overtrykket. Merker for i alt 25 000 pund ble utgitt med dette overtrykk. Mens Haifa-overtrykket ble brukt av poststedene i Haifa og i landets nordlige distrikter, ble Tel Aviv-overtrykket benyttet både i de nordlige og vestlige områder.

På grunn av den store etterspørsel og fordi de forskjellige poststeder rådet over bare små opplag av de forskjellige typer oblater, ble et stort antall typer — i alt

68 — av K.K.L.-oblatene overtrykt. Det er et helt studium å holde disse typene samt de forskjellige valører av hver enkelt type ut fra hverandre, og især amerikanske filatelister har kastet seg over dette.

Jerusalem var til å begynne med isolert fra de øvrige jødiske områder i Palestina, og kunne bare nås luftveien. Den jødiske posttjenesten i byen kunne ikke opprettes før den 9. mai, da det ble åpnet tre kontorer i Rehavia, Mea Shearim og Mahne Yehuda. Samme dag ble det utgitt tre frimerker i verdiene 5, 10 og 25 mils. Disse merkene var siste utgave av K.K.L.-oblater — «M'dinat hay'hudim» — overtrykt med Do'ar og verdiangivelse. Avstanden mellom Do'ar og verdiangivelsen er på utgave I hele 24½ mm, mens den ved utgave II er bare 1 mm. Av utgave I fins muligens 20 000 serier, mens i alt 90 000 merker ble overtrykt. Av utgave II eksisterer 40 000 serier, mens 10 milsmerket ble trykt i 160 000 eksemplarer. Utgave III, som bare omfatter 5 milsmerket, skiller seg fra utgave II ved at fanestangen på 5-tallet heller mot høyre istedenfor å være loddrett. Opplaget av denne utgaven er meget lite.

I forbindelse med Jerusalem-utgavene kan det være på sin plass å nevne Safadmerket. Kolonien Safad i Tiberias-distriktet ble isolert av araberne, som også besatte stedets postkontor. De jødiske myndigheter var imidlertid bestemt på å opprettholde posttjenesten, og lot framstille frimerker i verdien 10 mils. Disse var trykt på innsiden av konvolutter som var brettet ut, og tegningen var like primitiv som papiret. Papiret var blått med ruter, hvitt på baksiden. På dette ble det trykt i svart en tegning av små og store David-stjerner, samt en innskrift på hebraisk og verdiangivelse. Det ble trykt 24 merker på hvert ark, og opplaget var på tilsammen 6 000 merker. Merkene ble brukt inntil Israels første frimerker ankom til kolonien omkring den 20. mai. De er ansett som meget sjeldne.

Til tross for den britiske stoppordre av 13. april og uroligheter over hele landet etterhvert som mandatarmaktens tropper trakk seg ut, lyktes det jødene å holde posttjenesten i gang på en etter forholdene tilfredsstillende måte fra 30. april og inntil Israels postvesen offisielt trådte i funksjon den 16. mai 1948.

II.

Motivene på Israels første frimerker vakte muligens forbauselse blant interesserte rundt om i verden. Merkene viser hverken statens våpen eller sionistiske ledere eller motiver fra jødenes bevegte historie. De viser oss en del gamle jødiske mynter. Men disse myntene har sammenheng med tradisjoner som har meislet seg inn i jødenes nasjonale bevissthet og peker hen på begivenheter som de med stolthet kan se tilbake på.

Myntene skriver seg fra to perioder da jødene gjorde opprør mot romerne, de såkalte makkabeiske opprør. Før jeg går nærmere inn på de enkelte myntene, skal jeg nevne litt om disse opprørene og om makkabeerne, som ga opprørene sitt navn.

Makkabeus, av hebraisk machabee (d. e. hammer, utrydder), ble først brukt som tilnavn på Judas, tredje sønn av ypperstepresten Mattathias. Han gikk til kamp mot den hellenistiske innflytelse på jødisk kultur og religion under Antiochos IV. Epiphanes' regjering. — Helt siden Alexander den Stores felttog hadde gresk kultur fått innpass i Judea, især blant de øverste klasser. Mot disse oppsto det en opposisjon som kalte seg Hasidim (d. e. de fromme) og som ville håndheve Loven. Lederen for den hellenistiske retning — Josva — helleniserte sitt navn til Jason og anla et gymnasium ved siden av tempelet i Jerusalem. Da Hasidims tilhenger demonstrerte mot dette, ble de straffet av Antiochos. Flere mennesker ble drept ved denne episode som innledet det første opprør. Dette var i 170 f. Kr. I 168 ble Jerusalem plyndret av en syrisk armé under Apollonius, og jødene ble under trusel om dødsstraff tvunget til å tilbe de greske guder. Ledet av ypperstepresten Mattathias nektet en mengde å følge befalingen, og en rekke av syrernes håndgangne menn ble drept. Da Mattathias døde i 166, ba han sine sønner om å forsvare troen, og utropte Judas, sin tredje sønn, til leder. Judas Maccabeos var en begavet hærfører som i tur og orden slo de syriske generalene Apollonius, Seron og Georgias og regenten Lysias. I 165 avskaffet han helt dyrkingen av de fremmede guder. Da Lysias kom opp i dynastiske vansker, tilbød han i 162 Judas fred på gunstige vilkår, bl. a. full religionsfrihet. Men selv om Hasidim nå var tilfreds, ville ikke makkabeerne gi seg før landet hadde vunnet også politisk frihet.

I 161 ble Judas slått og drept i slaget ved Elasa av bachidene. Hans bror Jonathan tok deretter ledelsen, og han var en likeså god diplomat som broren hadde vært militær. Han utnyttet tronstridighetene i Syria til å mele sin egen kake, og ble i 153 yppersteprest. Han støttet kong Demetrios II under et opprør i Syria mot at de syriske tropper skulle forlate Judea, men da Demetrios ikke oppfylte sitt løfte, svek Jonathan ham og sluttet seg til hans rival Antiochos VI, som støttet seg til sin hærfører Tryphon. Jonathan tilintgjorde Demetrios' hær ved Hazor, og drev derved syrerne ut av Judea. Men dette likte ikke Tryphon, og da han ville gjenopprette syrerne herredømme i Judea, brøt det annet maccabeer-opprør ut i 143. Jonathan ble lokket i en felle, ble fanget og henrettet, men broren Simon overtok førerskapet. Han slo Tryphon og allierte seg med Demetrios, og oppnådde i 142 fred etter å ha tvunget den syriske garnisonen i Akra til å kapitulere. Hans regjering regnes fra 143, og året 143—142 er et merkeår i jødernes historie. Simon bedret folkets kår enormt, innførte et myntsystem som understreket landets uavhengighet (myntenhet var shekel). Hele Simons regjeringstid var en oppgangstid for Judea, men i 135 ble han og hans to sønner myrdet av svigersønnen Ptolemaios. Hans tredje sønn, Johannes Hyrcanos, hindret imidlertid at morderen kom til makten.

Således ga alle Mattathias' sønner sitt liv i kampen for Loven, men disse maccabeeres innsats ga jødene en veldig nasjonal impuls. Det er derfor ikke så rart at de to voldsomme oppstander som jødene gjorde mot romerne i årene 66—72 og 132—135, ble oppkalt etter maccabeerne.

Det første opprøret var forårsaket av de romerske keiseres krav om at deres statuer skulle oppstilles i tempelet i Jerusalem. Helt siden Caligulas dager hadde det ulmet uro i landet, og i 66 slo krigsflammen ut for full kraft. Keiser Vespasian sendte sin sønn Titus til Judea for å slå opprøret ned. Som vel de fleste vet, var det under denne strid at Jerusalem ble ødelagt av romerne år 70 etter en forferdelig beleiring. Likevel fortsatte jødene kampen i fjellområdene enda i nesten tre år. Under asken etter dette opprøret ulmet imidlertid glørne til det neste. Da keiser Trajan led et alvorlig nederlag under et felttog mot partherne, brøt det an-

net maccabeiske opprør ut i 132 under ledelse av Bar-Cochba. Den store tyske historiker Mommsen sier i sin «Römische Geschichte» om dette opprøret, at det ikke hadde sin like i det romerske imperium. Fra alle kanter av verdensriket strømmet jøder til Judea for å delta i kampen mot romerne, og det lyktes snart Bar-Cochba å drive romerne ut av Jerusalem og mesteparten av landet. Keiserens hode ble slettet fra myntene, og i tre år ble alle forsøk fra de romerske hærers side på å vinne landet tilbake, slått ned. Keiser Hadrians beste general, Julius Severus, ble sendt til Judea fra Britannia, og knekket opprøret ved en streng blokad og uavlatelige småangrep. — Også senere gjorde jødene opprør mot romerne, men da i langt mindre målestokk. Kun disse to store blir kalt de maccabeiske. I våre dager lever maccabeernes navn videre blant annet i maccabiade, navnet på de store nasjonale friidrettsleker som avholdes i Israel med visse mellomrom.

Den 16. mai 1948 utkom Israels første ordinære frimerkeserie, og merkemotivene var altså mynter som ble preget under de to maccabeiske opprør mot romerne. Merkenes var tegnet av O. Wallish og trykt i boktrykk. Innskriften lyder Do'ar ivri (d. e. Jødisk post) med hebraiske og arabiske skrifttegn. Perforeringen er 11.

3 mils viser en halv-shekel av bronse, framstillet i Jerusalem under beleiringen i 69. På grunn av sølv-mangelen i den beleirete byen, var myndighetene nødt til å utmynte kvart- og halv-shekler i bronse istedenfor i sølv. Mynten viser et syvgrenet tre med to fruktklaser. På hver side av treet står en kurv full med frukt. Kurvene symboliserer den gave man skulle gi til tempelet under Bikkurim — innhøstningsfesten. Mynten bærer innskriften «le-geulath Zion (d. e. For Zions befrielse)». Merketets farge er oransje.

5 mils, grønn, viser en mynt av bronse, preget år 68. Den viser et vinblad og har innskriften «Cheruth Zion» (d. e. Zions frihet). Baksiden av samme mynt er vist på 10 mils-merket, som har rødlig farge. Her ser vi en slank vase og innskriften «Shnat Shalosh» (d. e. År tre).

15 mils rød og 50 mils brun viser mynter fra det annet opprør. Begge bærer innskriften «shana achath le-geulath Israel» (d. e. År én for Israels befrielse). Mynten på 15 mils-merket viser en drueklase. Mynten på 50 mils-merket er en stor sølvmynt, en såkalt tetradrachme, som viser gjenstander fra den jødiske ritus.

Den mest kjente av de gamle myntene er sølvshekelen fra det første opprøret. 20, 250, 500 og 1000 mils-merkene viser forsiden av denne mynten, de tre sistnevnte også reversen. Forsiden viser en hellig kopp fra templet, og vi finner denne koppen igjen blant de hellige kar som er avbildet på Titus' triumfbue i Roma. Over koppen står innskriften «første til femte år» og «Shekel Israel» (d. e. Israels shekel). Baksiden viser en gren med tre granatepler og innskriften «Yerushalayim Hakedosha» (d. e. Hellige Jerusalem). Innskriften på samtlige mynter er i de gamle hebraiske skrifttegn, som allerede på den tiden da myntene ble preget var avløst av de nye, firkantete tegn som jødene nå bruker.

250, 500 og 1000 mils-merkene er i dobbel størrelse, det siste endel større enn de to første. Fargene er henholdsvis grå-

grønn, rødbrun og mørk skiferblå. 20 mils er blå til ultramarin. Det er tallrike fargenyanser på disse merkene.

Den 31. desember 1949 ble de tre høyeste verdiene av serein trukket tilbake fra poststedene, og den 15. mars 1950 fulgte de øvrige verdier etter. Merkenes ble fortsatt solgt fra salgskontoret for samlere i Tel Aviv (Philatelic Services) inntil 30. april 1950. De har fremdeles likesom alle senere utkomne merker, kursingsverdi.

Denne første serien forekommer i tre utgaver foruten den normale. Den ene av disse skiller seg ut ved at man ikke kan se noen prikker eller streker over eller under hovedstrekene i den arabiske skrift, mens den andre er trykt på tynt papir. Av den første kjenner jeg 5, 10, 15, 20 og 50 mils, av den andre bare 10 og 20 mils.

Verdiene 5—50 mils forekommer også med perforeringen 10 x 11. Disse merker er forholdsvis sjeldne.

Den 26. september 1948 utkom en serie for feiringen av det nye år 5709, som begynte den 4. oktober. Merkenes, som er de første som bærer landsnavnet Israel — på hebraisk, arabisk og latinsk, — er tegnet av O. Wallish. Merkenes er framstillet i fotolitografi og perforert 11½. Framstillingsmåten gjør at fargene er ømfintlige for sterkt lys. Også denne serien mangler likesom Israels øvrige merker, vannmerke. Merkenes har alle samme tegning, som viser et bruddstykke av en skål fra ca. 500 f. Kr. som man brukte å samle inn skatt i. Det bærer pottemakerens varemerke, og en vinget papyrusrull, som er beskrevet hos profeten Zakarias, og innskriften «L'melekh» (d. e. Til Kongen). Merkenes pålydende var 3 mils rødbrun og lyseblå, 5 mils grønn og lyseblå, 10 mils rød og lyseblå, 20 mils mørkeblå og lyseblå, og 65 mils brun og rød. Merkenes var til salgs inntil 2. november 1948. Foruten landsnavn og verdiangivelse bar de innskriften «Moadim lesimcha» (d. e. Gledelig fest).

16. februar 1949 utkom et merke til minne om åpningen av den nye vei mellom Tel Aviv og Jerusalem, bygget av jødene under krigen mot araberne. Merket, som er tegnet av M. og G. Shamir, viser høydene vestenfor Jerusalem og murene i den gamle bydel med David-tårnet i sentrum. Pålydende er 250 mils eller pruta, som myntenheten på denne tid ble kalt (1000

*Førstedagsbrev fra
Israel til artikkelens
forfatter.*

pruta er 1 shekel, lik £ 1), og det var meningen at merket skulle tilhøre en ny løpende fimerkeserie som skulle avløse myntserien med innskrift Do'ar ivri. Fargen var sandbrun og lysegrå, og perforeringen $11\frac{1}{2}$. Merket var framstilt i fotolitografi. Israels merker er hittil utelukkende framstilt hos firmaet Levin Epstein i Tel Aviv.

Den 31. mars 1949 utkom et merke i anledning av at landets nasjonalforsamling, Knesset, utnevnte landets første regjering. Merket viser flagget i dets rette farger, blått og hvitt, og er tegnet av F. Krausz. Det er framstilt i fotolitografi og med perforering $11\frac{1}{2}$. Pålydende er 20 pruta. Merket var til salgs ved poststedene inntil 31. desember 1949, og ved samlerluken i Tel Aviv inntil 31. mai 1950. Samtidig med dette merket ble utgitt en konvolutt med samme merke, men nå i verdien 30 pruta. Konvolutten bærer dessuten Israels riksvåpen — den syvarmete lysestake —, en mynt som romerne lot slå i anledning Jerusalems fall år 70, med innskriften «Judea capta» (d.e. Judea erobret), og Haganahs emblem som symboliserer jødestatens gjenopprettelse. Konvolutten kom i handelen 4. mai.

I mellomtiden var det den 1. mai utkommet et miniatyrark på 4 10-prutamerker i anledning av den første nasjonale frimerkeutstilling, Tabul, i Tel Aviv, som ble holdt for å minnes ett-årsdagen for de første frimerkene. Blokken var bare til salgs på utstillingen, som ble avholdt i dagene 1. til 6. mai. Blokken er uperforert og tegnet av O. Wallish. Det merket som er benyttet i blokken, er en bearbeidelse av 10 pruta-merket i den første se-

rien, og merket utkom senere, i annen farge, sammen med andre verdier i myntserien. Blokken er trykt i fotolitografi.

Den 10. august hedret Israels postverk 70 års-minnet for grunnleggelsen av nybyggerkolonien Petah Tikva, «Kolonienes mor». Denne var grunnlagt allerede før sionistbevegelsen var stiftet i Herzl. Motivet er en brønn i kolonien, sett ovenfra. Rammen er dekorert med appelsingrener. Merket er tegnet av O. Wallish og utført i fotolitografi. Perforeringen er 11. Opplaget er forholdsvis lite.

Av myntserien utkom høsten 1949 tre verdier, 3, 5 og 10 pruta med stukket kant.

20. september utkom en nyttårs-serie på tre merker, 5 prutot gråblå, 10 pruta grågrønn og 35 grålilla. De viser foruten statens våpen henholdsvis emblemene for flyvåpnet, marinen og hæren. Samtlige merker bærer innskriften «Moadim lesimcha» og er tegnet av G. og M. Shamir. De er framstilt i fotolitografi og perforert $11\frac{1}{2}$. De var til salgs ved poststedene inntil 15. mars 1950, og i samlerluken til ut på sommeren 1950.

Den 27. november fylte Israels president, sionismens utrettelige forkjemper og leder, Chaim Weizmann, 75 år. Postverket hedret ham med en spesialkonvolutt som var forsynt med hans portrett med innskrift, og dessuten et påtrykt frimerke, 15 pruta brun (konvolutten kostet 25 pruta), som gjengir R. Reuvens tegning «Negev» — to kameler ved en vannpost. Weizmanns portrett er laget etter et fotografi.

18. desember utkom de lavere verdier i den første løpende serie med landets navn på. Som antydte tidligere, var merkene

fremdeles i mynt-typen og tegnet av O. Wallish, men formatet var større enn ved «Do'ar ivri»-merkene, og tegningene mer forseggjort. Merkene er utført i fotolitografi med perforering 11. Verdier og farger er 3 prutot grå, 5 mørk violett, 10 pruta mattgrønn, 15 vinrød, 30 mørkeblå og 50 brun. 5—30 pruta-merkene finnes i tête-beche-kombinasjoner, idet ark beregnet for frimerkehefter ble trykt med en bestemt klisjé-oppsetting. Senere er denne serie kommet i ny utførelse. Fargene forekommer i andre nyanser, og perforeringen er kamtagging 14. Den avgjørende forskjell mellom første og annen series merker finner man imidlertid på innskriften på merkenes venstre side. På 3—10 pruta-merkene i den første serien er den «Det første opprør», på de samme merkene i den andre serien er den «Det annet tempels krig». På 15—50 pruta-merkene er tilsvarende innskrift på den første serien «Det annet opprør», og på den andre «Bar-Cochba's krig».

26. mars 1950 utkom to merker, 40 pruta violett og 80 rød i en dobbelt anledning, nemlig fordi Israel var blitt opptatt i Verdensposforeningen, og fordi denne institusjon feiret 75 års-jubileum. Merkemotivet, som er tegnet av O. Wallish, viser et utsnitt av jordkloden og en springende hjort — sinnbildet på Israels postverk. Merkene er utført i fotolitografi og linjeperforert 11½. I England er det blitt fallbudt fargefeiltrykk av 40 pruta-merket, men dette beror på en misforståelse eller spekulasjon. Fargefeiltrykk av dette merket finnes ikke, eventuell variasjon beror på lysinnvirkning på merket. Også disse merkene forekommer i tête-beche-kombinasjoner.

23. april ble det utgitt to merker til minne om toårsdagen for uavhengigheten. Det første merket, 20 pruta brun, er tegnet av professor Kara og symboliserer den «illegale» innvandring før 1948, mens det andre, 40 pruta grønn, tegnet av herrene Wind-Struski, symboliserer innvandringen i den frie stat. Fotolitografert og perforert 11½. Det forekommer visstnok feil i innskriften på alle merkene, og det har ikke lyktes meg å konstatere om det er kommet ut et nytt opplag med rettet innskrift, men sannsynligvis eksisterer et slikt annet opplag ikke.

Den 9. mai kunne man feire 25 årsdagen for grunnleggelsen av det jødiske universitet. Det utkom da et merke, tegnet av

F. Krausz, som viser universitetsbibliotekets bygning på Scopus-berget ved Jerusalem. Pålydende og farge er 100 pruta grågrønn, og merket inngår i serien av løpende frimerker. Det er utført i fotolitografi og perforert 11½.

Israels første luftpostmerker utkom 26. juni 1950 ved åpningen av det israelske luftfartselskap El Als rute mellom Lydda og New York. Alle merkene er tegnet av O. Wallish, framstillet i fotolitografi og perforert 11. De viser motiver fra gammel jødisk kunst, og er forøvrig omtalt i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 10, 1950. Jeg skal imidlertid gjøre nærmere rede for motivene. 5 prutot påfuglblå viser to duer som spiser på en drueklase, et relieff som finnes på en gammel kjeramikklampe som nå er i Tel Avivs museum. 30 pruta grå viser Beth Shearim-ørnen. I Beth Shearim fant man restene av et mausoleum på kirkegården hvor jøder fra hele Palestina ble gravlagt. Mausoleet var dekorert med friser av kjempende dyr, blant annet denne ørnen, som stammer fra omkring år 200. 40 pruta flaskegrønn viser et mosaikkarbeid fra ca. 500. Det fantes på gulvet i ruinene av den gamle synagogen i Beth Alpha, og forestiller sannsynligvis en struts. 50 pruta rødbrun viser en due fra et flatt kalksteinrelieff som tidligere fantes i Dormitio-museet i Jerusalem. 100 pruta rød viser det eldste av seriens kunstverker, nemlig Marisa-ørnen som man fant på en grav i Marisa ved Beit Jibrin i det sydlige Israel. Graven tilhørte Antagoras, Zenodoras' sønn, som var medlem av den fønikiske koloni i Marisa. Han døde 119 f. Kr. Graven var dekket av fargete tegninger av blomsterguirlander og forskjellige dyr. Malerienes stil er hellenistisk, men graven forøvrig er bygget i datidens jødiske stil. 250 pruta skiferblå viser en due med oljeblad i nebbet. Det fantes på mosaikkgulvet i synagogen i Jerash i Transjordan. Synagogen ble bygget mot slutten av det 4. århundre.

31. august utkom nyttårsmerkene for 5711. Merketegningen symboliserer Israels grøde, og er laget av A. Szyk i New Canaan, Conn., U.S.A. Utført i fotolitografi og perforert 14. Pålydende og farger er 5 prutot violett og orange og 15 pruta grønn og brun.

1. oktober utkom et merke, 80 pruta oliven og svart, i anledning av den 3. Macabiade, nasjonale idrettsleker, som ble avholdt i Tel Aviv i tiden 27. september

til 10. oktober 1950. Merket var tegnet av A. Games i London og viser en løper mot en bakgrunn som forestiller risset av et stadion. Det er utført i fotolitografi og perforert 14.

I desember 1950 kom det ut et merke som også viser «Negev», Reuven Rubins bilde av kamelene ved vannposten. Det er 500 pruta mørk brun og gul, og vil bli høyeste verdi i serien av løpende frimerker. Og dessuten utkommer et Tel Aviv-merke i nærmeste framtid, muligens i anledning av sionistkongressen, som i desember for første gang skal holdes i jødenes eget land.

Israels frimerker er trykt i ark hvor marginalen er oppdelt vannrett eller loddrett i oblater med beskrevne tekst. Teksten refererer seg enten til den anledning som har forårsaket merkenes utgivelse, eller til merkemotivene.

III.

Israels første portomerker utkom den 28. mai 1948. Det var merker av myntserien med endrete farger og sort overtrykk «Dme do'ar» (d. e. Porto) med hebraiske tegn. Verdier og farger 3 mils orange på gult papir, 5 mils grønn, 10 lilla, 20 gråskifer og 50 gulbrun, alle på gult papir. Utførelse forøvrig som ved frimerkene av denne type.

18. desember 1949 kom den definitive

utgave av portomerker. Det er en talltype, tegnet av O. Wallish og utført i fotolitografi med perforering 11. Verdier og farger er 2 prutot gulorange, 5 violett, 10 pruta grønn, 20 gulrød, 30 blå og 50 lys brun.

Den første serien var i bruk inntil 31. desember 1949.

IV.

Om andre filatelica fra Israel kan nevnes at det i nærmeste framtid vil utkomme en serie tjenestemerker i verdiene 5, 15, 30 og 40 pruta.

Videre er det utgitt to aerogrammer. Merket på disse har samme motiv, en vinget springende hjort mellom skyer. Trykket på aerogrammene er blått i lys og mørk nyanse. På det ene er det et 25 pruta-merke, mørkeblått, og aerogrammet er beregnet for post til Europa. Det andre, som er beregnet for post til U. S. A., har et 50 pruta-merke i gulrød farge.

To brevkort er også utgitt, nemlig 10 pruta mørk grønn på grønt papir for innlandet og 15 pruta lillarød på brunlilla papir for utlandet. Merkene på brevkortene er av vanlig mynt-type.

For å gi leserne et inntrykk av hvor høyt pålydende er på Israels merker, kan det opplyses at ifølge de offisielle kurser i begge land vis a vis dollar og pund er 1 prutot lik 2 øre. *Wilhelm K. Storen.*

M I N M E N I N G

Av Henrik Johannessen.

Det er helt riktig at *snesevis* av land utgir for mange og postalt nødvendige frimerker og serier. At vi derfor behøver eller er *nødt* til å følge med i den nødvendige flom av merker som fra tid til annen ser dagens lys, det mener jeg er helt unødvendig. Merker som vi mener er spekulasjonsobjekter, så som de meget omtalte og meget latterlige miniatyrark, førstedagsstempler og tilleggsverdier med pålydende 4 pf. + 196 pf., 2,50 fr. + 8,50 fr., 5 fr. + 45 fr., og en serie — 40 kop. brun, 40 kop. blå, 40 kop. rød, 40 kop. grønn, 40 kop. fiolett. Og merkene var *kun* til salgs på den og den utstillingen og solgtes *kun i hele sett* — hm — hm. Pålydende verdi 300? Utsalgspris fra post-etaten 500? Ja, se det må man jo kalle fin «bussines». Og vekk med alle

førstedagsstempler — uten unntagelse. Den letteste måten å fri oss fra slik skitt, det er rett og slett og ganske enkelt: ikke kjøpe. — *Miniatyrark, førstedagsstempling*, merker med tilleggsverdi 5 + 45 og ellers alle merker og serier som det er noe muggent ved, boikottes 100 %, — da vil den gamle, kjære og interessante hobby bli hva den engang var og hva den alltid bør være: En avkobling fra hverdagens slit og mas (og Korea-konflikt) til et hyggelig studium med innsetting av nye klenodier — det være seg et 5 øres posthorn Norge 1950 eller \$ 5 U.S.A., presidentene 1938—51. 'Det er nok materiale å velge mellom, men vi må vurdere det riktig.

I Sovjet-Russland kommer merkene på løpende bånd. — Sovjet-Russland er et

kjempemessig område. De har vel meget å ta igjen og få unnagjort når det gjelder å hedre og minnes storheter som har levd — ja, og er døde for århundrer tilbake. (Det sistnevnte er de ikke alene om.) Men tar vi en titt på Sovjets frimerkeutgaver ut gjennom årene, så vil vi straks merke oss at den virkelig postale serie forsvinner helt i det hav av minne-, jubileum-, femårsplaner og 40—40—40-kooper i samme serie, noe som sikkert kunne og burde omlegges til mer varierende og postalt troverdige serier. Det er sikkert mange av merkene som er berettigede. Men for å følge med i den strømmen må vi være like godt stilt med penger som John Pierpont Morgan, — eller for å si det med reven: Høyt henger de, og uoppnåelige er de.

Ja, og så kommer vi til de *interessante* verdiene på merkene med pålydende 19 — 34 — 96 og andre rare forekomster, som i mange tilfelle er en pen liten lokkebit, samtidig som de virker latterlige.

At sunn kritikk fører fram til det rette, det er også meningen med kritikken. Men den kan kanskje slå tilbake ganske kraftig. Her sikter jeg til U.P.U.-merkene, som ble utgitt i anledning av en så viktig sak som feiringen av selve kjernen i den hobby som det pusles med av gutter fra 10 til 100 år — Verdenspostforeningens 75 års jubileum. Jovel, da det virkelig kommer en anledning som er fullt berettiget å minnes og hedres, — jo, da kommer noen land med 4, andre med 3 og sogar med 1 — ett — merke til å minnes en så viktig begivenhet. Det er jo for sent å snakke om det nå, men er det det i virkeligheten? Nei da, det kan diskuteres — og med rette. Her burde alle land sendt ut fulle serier. Det vil si: Den første hovedserie som ble utsendt fra U.P.U.-landet det Herrens år 1840—50—65 osv., med originalfarge og trykk, samtidig som dagens serie (1949) var i sirkulasjon.

Til slutt vil jeg få lov å takke redaksjonen for det verdifulle stoff som ser dagens lys i hvert nummer av Norsk Filatelistisk Tidsskrift — som ikke kan vurderes høyt nok av den alminnelige samler. Frimerkenes interessante historie fra gammel tid og til i dag. Frimerkenyhetsiden savner jeg meget. Magasinflommen i kiosken går øyet forbi når tiden er inne og N.F.T. kommer i hyllen, da er det fest. — Takk, får jeg N.F.T., men det må ikke brettes.

Portomærke nr. 14.

Portomærke nr. 14, 10 øre gulgrøn, angives i Justus Andersens artikkelserie «De norske portomærker 1889—1927» at forekomme i to tryk med marginal april 1922 og december 1924. Papiret angives at være det samme for begge tryk, ligesom der af pladefejl er fundet hvid prik foran højre krone på nr. 88 og hvid prik under R i PORTO på nr. 96, begge kun i 2. tryk. Som forskel på 1. og 2. tryk angiver J. A. farven, idet 2. tryk «muligens er en smule lysere» end 1. tryk.

Jeg har til rådighed for en undersøgelse af dette mærke haft 1500 stk., samt ca. 100 stk. nr. 165 provisorier.

Det viste sig ret hurtigt umuligt at skille mærkerne i tryk efter lys og mørk farve, idet nyancerne går jævnt over i hinanden. Jeg tog herefter kvartslampen i brug, og mærkerne kunne nu nemt skilles i to bunker, — een hvor papiret var hvidt, og enn hvor papiret viste en blålig tone. En undersøgelse af afstemplingerne viste, at papir med blålig tone havde de ældste afstemplinger, ligesom nr. 165 kun forekom på hvidt papir. En undersøgelse af vandmærkestillingerne viste at hvidt papir kun havde vandmærket i stillingerne 2 og 3, mens blåligt papir kun havde vandmærket i stillingerne 1 og 4.

Det synes heraf at kunne sluttes, at 1. tryk omfatter blåligt papir, og hvidt papir 2. tryk, idet farverne refererer sig til reaktionen i kvartslampen, og trykkene ikke kan adskilles med det blotte øje, men ved kvartslampen eller muligvis ved vandmærkestillingen.

Jeg gik herefter over til en undersøgelse af de forskellige pladefejl. Af de af J. A. nævnte fejl har jeg i 1. tryk kun fundet nr. 96 hvid prik under R i PORTO. Af fejl i 1. tryk kan videre nævnes:

Hvid prik efter schallstykket i venstre posthorn. Denne fejl forekommer mere eller mindre udpræget, og synes således at have udviklet sig under trykningen.

Hvid prik i yderrammen i øverste venstre hjørne.

Hvid prik i højre ende af øverste ydre ramme samt pukkell på rammen umiddelbart over den hvide prik.

I 2. tryk har jeg fundet de samme fejl som i første tryk, men nu betydeligt mere udprægede, hvortil kommer den af J. A.

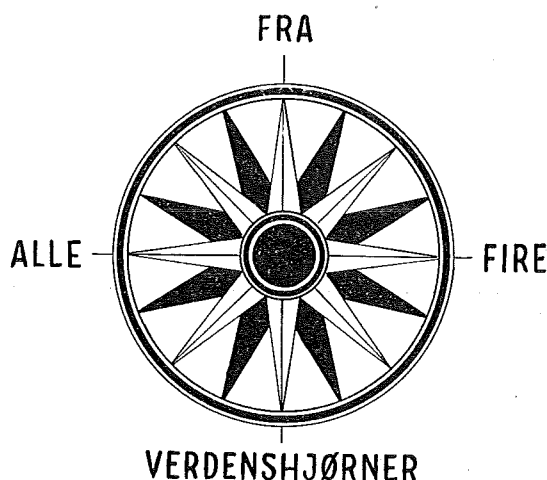
omtalte feil på nr. 88, hvid prik foran høyre krone, som jeg kun har fundet i 2. tryk.

Den endelige bekræftelse af det ovenfor anførte kan formentlig kun ske gennem undersøgelse af mærker med vedhængende marginaler, og det skulle være interessant om samlere, der måtte være i besiddelse af sådanne, ville være behjælpelige med at føre det endelige bevis.

Det skulle glæde mig om tidsskriftet gennem en omtale af det her rejste problem, som jeg ikke har kunnet finde besvarelse noget sted, kunne hjælpe med til en løsning.

Vanløse, 18. desember 1950.

Deres ærbødige
Wiegand Hansen.

«Dansk Filatelistisk Tidsskrift» er nå i sin 17. årgang. Redaksjonen er fra 1. januar overtatt av herr G. Lundegaard Nilsen, Tinggaade 3, Ringsted. Samtidig med forandring i redaksjonen er der også foregått en gjennomgripende forandring i bladets utseende. Det har fått et nytt og originalt omslag, formatet er blitt større og innholdet er bedre enn noen gang før. Alle som ønsker å følge med i Danmarks filateli, bør abonnere på «Dansk Filatelistisk Tidsskrift». Det koster kr. 7.50 pr. år.

*

I nr. 1 — 1951 av «Die Basler Taube» finner vi følgende lille artikkel: «Norge var og er et filatelistisk sunt land. Det vet frimerkesamlerne. Det norske postverk utgir hverken for få eller for mange merker. Det er nettopp denne fornuftige politikk som gleder samlerne. Forhåpentlig kommer Norge til å fortsette denne sunne frimerkepolitikk. Vi tror neppe at det i

frimerkealbumene fins et annet land som fra 1872 av — altså i 78 år — har beholdt det samme grunnmotiv på sine frimerker. Norge vil ikke skille seg av med det enkle, klassiske posthornmotiv. Det er godt slik.»

*

Den internasjonale utstilling som skulle ha funnet sted i Cairo i mars, er utsatt til senere. Grunnen er ikke angitt.

*

Det finske filatelistforbund besluttet på sitt årsmøte den 1. april 1950 å gå til utgivelse av sitt eget tidsskrift. I disse dager er utkommet et prøvenummer under redaksjon av Dr. V. Marimo. Tidsskriftet trykkes på finsk og svensk.

*

På Corinphilas 38. auksjon ble Norge nr. 1 med stempel «Dampskibet Bergen» 25/6 1856 solgt for sv.fr. 300.00. Det samme merke med stempel «Nordland» 6/7 1855 gikk for sv.fr. 320.00.

*

Av en debatt i det engelske underhus framgår det at engelske handlere i årene 1948—1949 kjøpte nye engelske kolonimerker til et beløp av £ 1 850 000 eller 37 mill. kroner.

*

Det ungarske postverk har funnet på noe nytt for å få samlerne. Fra 1. august 1950 vil 2000 sett av alle nye utgaver bli levert utakket. Enhver ordre, men selvfølgelig bare fra utlandet, vil ha rett til å få 20 % av ordren i utakkete merker, men prisen vil være 5 ganger prisen for den alm. utgave. Burde ikke disse merker komme i teten av F.I.P.s boikottliste?

*

Den største filatelistisammenslutning i verden må vel være «The National Federation of Stamp Clubs» i U.S.A. Amerikas største klubber som American Philatelic Society, Society of Philatelic Americans og Collectors Club er medlemmer. En regner med at federasjonen teller ca. 100 000 medlemmer.

*

The Postmaster-General har meddelt at i anledning av «The Festival of Britain» vil det den 3. mai bli utgitt et 2½ d. og et 4 d. merke i dobbelt format. Der er laget nye tegninger for 2.6 d., 5/—, 10/— og £ 1 av de alminnelige frimerker. Det vil bli mange fargeforandringer i verdiene fra ½ d. til 2½ d. ½ d. skifter fra grønn til oransje, 1 d. fra rød til blå, 1½ d. fra brun til grønn, 2 d. fra oransje til brun, og 2½ d. fra blå til rød. Tegningene vil ikke bli forandret. Fargeforandringene skjer for å bringe de engelske frimerker i overensstemmelse med Verdenspostforeningens bestemmelser.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

Olle Cronsjö: *Sport och frimärken*. 180 sider. Format 12½ x 18 cm. Forlag: Folket i bild, Stockholm.

Redaktør Olle Cronsjö er en ivrig forkjemper for temasamlingen. Han har tidligere utgitt «Jordens frimærkslænder» og i tallrike artikler agitert for og forsvart den tematiske samlemetode. I ukebladet «Folket i bild» har han nedlagt et enormt propagandaarbeid for filatelien, og det skyldes nok for en stor del dette hans arbeid at frimerkesamlingen har en ganske annen popularitet i de brede lag hos vårt nabofolk enn hos oss.

I sin nye bok har redaktør Cronsjö tatt for seg et av de mest populære temafelter: *Sporten*. Han har oppsatt et system for samlingen av merkene, bygget på det prinsipp at hver idrettsgren samles for seg. Hver idrettsgren har fått et kapittel for seg. I dette gis et kort resymé av vedkommende idrettsgrens utvikling, dens mest kjente utøvere, regler for bedømmelse, rekorder etc. Bak i boken fins også en tabell over svenske rekorder og verdensrekorder satt til og med 1. oktober 1950. Selve katalogen over merkene er oppsatt etter landenavn, henviser til gruppebokstav i samlesystemet og til det korresponderende nummer i Zumstein- og Yvert-katalogene. I alt er 566 merker registrert. — Sverige har 6 sportsmerker, Finland 10, Norge og Danmark har ingen. Derimot har Bulgaria 40, Romania 50 og Sovjet og Tyskland 44 hver.

Det vil alltid være dissens om hvorledes en samling skal anlegges. Skal en samle selve *motivet*, eller skal en også ta med

merker som er utgitt for selve begivenheten — f. eks. et overtrykk på et ordinært merke? Jeg kan ikke være enig i alle redaktør Cronsjøs katalogiseringer, men mine innvendinger er bagatellmessige i forhold til bokens enorme fordeler. Der fins ganske visst tidligere et par temakataloger — for sport på fransk og italiensk, for religiøse motiver på fransk og spansk, men det er bare kataloger, og de savner så å si alle opplysninger om motivene.

Jeg tror redaktør Cronsjøs bok kommer til å danne skole for anlegget av kataloger på andre tema-områder. Opplysningene kan selvfølgelig gjøres fyldigere, men begrensning er også en kunst. I alle fall har han lagt grunnlaget, og alle vi som i temasamlingen ser et middel til å gjøre den store masse interessert i frimerkehobbyen, har grunn til å takke ham og gratulere ham med hans arbeid. St.

Meddelelser fra Postverket

I poststemplingsmaskinene i Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger vil det i februar bli brukt en reklamehylse med tekst:

I. O. G. T.
En folkebevegelse
1851—1951

*

I den nye kongeserie er følgende nye verdier utkommet den 10. februar:

30 øre grå	50 øre olivbrun
35 øre rødbrun	55 øre gul.
45 øre blå	

Ca. 10. mars ventes følgende nye verdier:

20 øre brunlig	— posthorn.
80 øre brunlig	— Haakon VII.

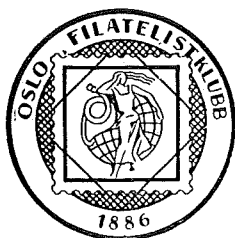
*

Omkring 10. mars ventes det nåværende aerogram 45 (+ 5) øre å utkomme med en del forandringer i teksten. Det nye aerogrammet vil bli ført opp med løpenr. 46 i Postverkets frimerkeliste.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1295 ble avholdt den 8. januar 1951 i Oslo Handelsstands lokaler under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede var 69 medlemmer.

Formannen åpnet møtet med å ønske medlemmene et godt nytt år 1951, som han betegnet som et meget viktig og

betydelig år for klubben på grunn av den nordiske utstilling som klubben skal holde. Utstillingens navn blir «De-No-Fil». — Berntsen meddelte videre at klubbens medlem nr. 356/51, ingeniør Johannes Botolfson var avgått ved døden og lyste fred over hans minne.

Ulleberg takket for gaver til biblioteket fra The Royal Philatelic Society og fra Postmuseum i Stockholm, og ga en oversikt over bibliotekets virksomhet og ervervelser i 1950.

Holtan meddelte at styret som vanlig hadde sendt nyttårshilsener til venner nær og fjern, og også mottatt diverse hilsener. Videre la han fram noen nyheter, auksjonskataloger etc. og kunne meddele at de Wennberg-kataloger som var utlagt på bordene, var en gave til medlemmene fra utgiveren.

Møtestatistikken for 1950 var også i år utarbeidet av Holtan, som kunne opplyse at gjennomsnittsbesøket i 1950 var 61 pr. møte. Tørjesen ledet som tidligere overlegent med 805 møter.

Valg av voldgiftsutvalg for byttevirksomheten. Styrets forslag om gjenvalg av M. C. Rosenhavn, Omar Eliassen og Kr. Hangeraaas ble vedtatt med akklamasjon.

Høstkonkurransen. Juryens formann, Bjørn Melbye, redegjorde for konkurransen, hvor 14 samlinger hadde deltatt, en meget pen framgang fra forrige år. Premielisten ble: Gullplakett: kl. 1 a, Skilling Posthorn 1872/75, F. Walter-Johannesen, Bergen. kl. 2 c, Italia, Lippe Persson, Varberg, Sverige. Sølvplakett: kl. 2 c, Generalsamling Tyskland, Jon B. Christensen, Kolbotn. Bronseplakett: Kl. 2 a: Generalsamling Danmark, Sture Larsson, Kolbotn. Generalsamling Finnland, Sture Larsson, Kolbotn. Kl. 2 c: Generalsamling Tyskland, Inge Alster, Oslo. Generalsamling Tyskland etter kapitulasjonen, Øystein Jacobsen, Egersund. Kl. 3 a: Temasamling, frøken Asta Larsen, Drammen. 4 samlinger fikk hederlig omtale.

Melbye sluttet med å takke for tillitsvervet og de to øvrige medlemmer av juryen, Tor Holtan og Omar Eliassen, for godt samarbeid. — Formannen takket på styrets vegne for deltakelsen og rettet en varm takk til juryen for det store, vel utførte arbeid, og spesielt for de rikholdige

og detaljerte uttalelser som han var sikker på at deltakerne hadde utbytte av.

Møtet ble hevet kl. 21.05.

Per Widerøe.

Møte nr. 1296 ble avholdt mandag den 22. januar kl. 19.30 i Oslo Handelsstands lokaler under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 63 medlemmer og 2 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Formannen meddelte at klubbens medlem Sverre Øyen, Trondheim, var avgått ved døden for en tid siden, og lyste fred over hans minne.

Ulleberg takket for gaver til biblioteket fra Tønsberg Filatelistklubb, överstelöjtnant Ahonius, Helsinki, Fin Gisholt, Dan Thune-Larsen og fru Brose.

Formannen, Arnstein Berntsen, holdt foredrag om våre «Skraverte Øre-utgaver» og gjennomgikk de forskjellige verdier, idet han gjorde spesielt oppmerksom på de områder som ennå ikke var fullt utforsket, og uttalte håp om at noen ville ta seg av dette, da det var et arbeid som måtte fullføres før Håndbokens utgivelse i 1955.

Ulleberg takket Berntsen på forsamlingens vegne for hans interessante foredrag og roste ham spesielt for at han ved siden av sine mange andre verv kunne gripe inn når andre foredragsholdere manglet, og med slik tilsynelatende letthet kunne holde forsamlingen i ånde.

Gratislotteri for tilstedeværende medlemmer ble avholdt, mens lotteriet for samtlige måtte utsettes, da medlemsprotokollen var hos revisor.

Arkitekt Hoel, som var til stede for første gang etter utnevnelsen, grep ordet og takket meget rørt for den ære som var vist ham.

Møtet hevet kl. 21.10.

Per Widerøe.

GJØVIK FILATELISTKLUBB

har holdt generalforsamling. Bevilgedes kr. 25.00 til arbeidet med håndboken over Norges frimerker. — Valg: Formann: kontorsjef Adolf Haugom (ny), viseformann og bytteleder: skogtaksator Henr. Hovelsrud (gjev.), kasserer: ingeniør Sven G. Svendsen (gjev.).

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Arsmelding for 1950.

Ved årets slutt hadde klubben 34 medlemmer, derav 4 livsvarige, og dessuten 1 æresmedlem.

Interessen for vår hobby må sies å være meget god. Det har i sesongen vært holdt 15 vanlige møter og 3 styremøter. På generalforsamlingen 1. februar møtte 18 medlemmer. Frammøtet på de vanlige møtene har også vært godt, til dels meget godt.

Klubben har i året mottatt som gave fra Frank W. Jensen en flott formannsklubbe, og kvartslampen er kommet til rette etter noen års utlendighet, så den kan nå utlånes til medlemmene. — Det har på møtene vært behandlet og avgjort mange saker av viktighet for hobbyen, for klubben og til dels for forbundet.

Underholdningen på møtene har vært noe sparsom. Line har kåsert om og demonstrert felingstyper i 20 mm utgaven, Andersen har vist sin samling kroningsmerker fra England, dominions og kolonier, og Gundersen har vist sine samlinger fra Bosnia og fra Böhmen-Mähren.

Kassereren har i likhet med praksis de siste år kjøpt inn kataloger og annet rekvisita for videresalg til medlemmene. Det har vært ganske

bra tilgang på utvalg fra forretninger og private.

Man har hatt småutlodninger på møtene, og byttevirksomheten har vært svært livlig.

Regnskapet viser en samlet status på kr. 9 508.02.

Styret har i året bestått av: Formann: K. Kristensen, varaformann: Johan Havstad, bytteleder: Th. Steen Gundersen, kasserer: Frank W. Jensen, sekreter: Stoffer Line.

SANDNES FILATELISTKLUBB

avholdt sitt møte nr. 104 den 11. januar 1951 kl. 20 på Centralkafeen. Møtet ble åpnet og ledet av formannen. Der ble opptatt 2 nye medlemmer, Inge Østbø, Sandnes, og A. M. Pisani, Stavanger. — Dagens program var gjettekonkurranse ved Ivar Eie. Etter gjettekonkurransen ble klubbens 10 års jubileum diskutert og hvordan den eventuelle medlemsutstilling skulle planlegges. Pisani satte fram forslag om at de av medlemmene som hadde anledning til det, ofret noen av sine dubletter til medlemsauksjon til inntekt for utstillingsfondet. Det innkom da også noen frimerkegaver, som innbrakte fondet kr. 19.50. Den øvrige auksjon innbrakte klubbkassen kr. 1.25. *Ivar Eie.*

STAVANGER FILATELIST-KLUB

holdt sitt 442. møte 9. januar 1951 under ledelse av formannen, Bernt C. Middelthun.

Etterat formannen hadde ønsket godt nytt år, referertes et par nyttårs-hilsener, mottatt fra andre klubber. Som nye medlemmer ble opptatt Ole Helgesen og Adolf Jacob-

sen. Der forelå søknad om opptakelse fra ytterligere to.

Formannen gjennomgikk inngående den nye Norgeskatalogen, som viste en hel del prisstigninger, særlig for eldre merkers vedkommende. Til slutt var det som vanlig auksjon. *S. B. E.*

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 235. møte den 16. januar i Victoriasalen på Hotell Klubben. Både formannen og nestformannen var forhindret fra å komme, og møtet ble derfor ledet av sekretæren, Bj. Herlin. Han ønsket på styrets vegne samtlige vel møtt og et godt nytt år, og håpet at 1951 ville gi framgang og utbytte for det enkelte medlem og for klubben.

Kveldens gjest, fylkeskonservator Asbj. Bakken, holdt i forbindelse med at det i år er 400 år siden den første trykte boken kom til Norge, et kåseri om gamle trykk og skriftprøver, og forsto å holde medlemmenes interesse fangen med sin interessante og livfulle utredning. Han hadde lagt ut for gjennomsyn et rikholdig og variert utvalg av de gamle trykk og skrifter han behandlet, således bl. a. et eksemplar av Chri-

stian den III's bibel med bilder i tresnitt, — det eneste kjente håndskrevne eksemplar av en lov-bok for Tønsberg kjøbstad fra 1643, — og av stor interesse for oss filatelister: 2 trykte forordninger fra dansketiden i originalutgave: Anordning anlangende Forandring og bedre Indretning ved Post Væsenet i Norge, og: Forordning angaaende Taxten for Breverne som sendes med den Norske Poster, — begge gitt på Christianborg slott i København, henholdsvis 4. august 1758 og 13. desember 1743. — Møtelederen takket herr Bakken for hans interessante kåseri og demonstrasjon, og medlemmene sluttet seg til med sitt bifall.

Sekretæren brakte på bane spørsmålet om klubben kunne hjelpe til med å få samlet og montert opp Tønsberg Bypost til Vestfold Fylkesmuseum, og fylkeskonservator Bakken sa at museet i tilfelle med glede ville ta imot en slik samling. Det ble etter en del drøfting overlatt til styret å arbeide videre med saken.

Fra et medlem var det kommet en henvendelse til styret med anmodning om klubben ville sende en henstilling til Tønsberg postkontor og be om det lot seg gjøre at utgående post fikk en penere behandling av avstemplingsmaskinen. Styret fikk medlemmenes fulle tilslutning til å sende et slikt brev og gi uttrykk for det reiste ønske. *Bj. Herlin.*

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Ønsker Norske merker mot Danske, Franske eller Belgiske. — *N. Ritland, Barfredsvej 34, Frederikshavn, Danmark.*

Søger norske og islandske Stempelmærker eller Oplysninger om saadanne. Bytte (ogsaa mod Frimærker) eller Køb. Søger ogsaa off. Seglmærker og Julemærker.

Salgsleder Orla Hvide, Holbæk, Danmark.

Norge på brev. 1 brev nr. 1, 6 nr. 4, 1 nr. 8, 1 nr. 12, 1 nr. 6, 3 nr. 14, 1 nr. 15, 1 nr. 16, 6 st. nr. 18, herav 2 st. blekkan. «Darbo» 1 nr. 20, blekkan., par nr. 24, 4 nr. 25, herav 1 st. blekkan. «Darbo» 1 nr. 36, 2 nr. 37, par nr. 42, 1 nr. 53, 1 nr. 11 I, 1 Retur nr. 2, blekkan., mindre pent. Til salgs samlet kr. 250.00. Henv. *kjøpmann Leif Eriksen, Horten.*

3 st. Helark (à 50 st.) nr. 311 - 312 - 313 til salgs for kr. 70.00.

Kjøpmann Leif Eriksen, Horten.

Liste over salgskontorer til samlere i 150 land kr. 3.00. — Prislister for Skandinavia gratis mot porto.

Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

Endelig!

Nå kan De få skikkelige FRIMERKE-ALBUM i solid utførelse, pent utstyr og med grei oppsetning. Her er noen eksempler:

Nr. 6162. **Världens frimärken.**

Kvartformat, hullsystem ... kr. 32.90

» V. 60. **Hela världen.**

Kvartformat, hullsystem ... » 22.40

» N. 65. **Norden.**

Kvartformat, hullsystem ... » 29.90

» N. 65. **Lyx. Norden.**

Samme som ovenstående,
men i luksusutførelse » 64.00

Nr. N. 30. **Norden.**

Oktavformat, hullsystem kr. 16.80

» 6161. **Nordens frimärken.**

Kvartformat, hullsystem » 38.10

» 6163. **Norden för ungdom.**

Kvartformat, hullsystem » 23.90

» R. 65/6. **Album uten fortrykk.**

60 smårutete blad, perm med
skrusystem, ekstra solid bind » 18.70

Et medlem av Bergens Filatelist-Klub skriver om nr. 6161: «— — estetisk meget pent —
— passe antall merker på sidene — — pen oppsetning — — teksten gir fornødne opplysninger — —. Jeg kommer til å anbefale Deres album til mine klubbkamerater.»

Våre album selges av frimerkeforretninger og bokhandlere.

WENNERGREN-CAPPELEN A/S — BOKS 523 — OSLO

Dansk postforseglet kilovare — siste årgang,
kr. 19.00 + porto. Sendes også pr. postoppkr.
Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

Alle årganger av Norsk Filatelistisk Tidsskrift, 1. og 2. årgang innbundet, til salgs til høyeste bud.
Mørch Thoresen, Bygdøy allé 39 III, Oslo.

Har de fleste U. S. jubileumsmerker siden 1925. Brukt og ubrukt. Bytter i Skandinavia jubil. og de bedre alminnelige. Ett eller flere av hvert. Skriv og oppgi sorter De har. Basis Scott.
Johan B. Brandt, Rognes p.k.

U.S.A. ubrukt 1930—50. Hva mangler De? Tilbud efter mankoliste. Berømte menn (35) kr. 58.00. Flag (13) kr. 8.25.
Kaj Blom, Nerievej, Hellerup, Danmark.

Svenska frimärken säljes efter AFA till 30—70 % rabatt. Sänd mancolista. 300 olika 15 kr., 200 olika 9 kr., 100 olika 3 kr.
Sven Ohlson, Laholm, Sverige.

Kjøper bedre U.S.A. før 1920.
Boks 53 — Drammen.

Filatelistisk litteratur til salgs. Skriv etter liste, også liste over førstedagsbrev, spesielt U.S.A., og brev fra mange land. Skriv: *Tom Kallevig, Madserud Allé 33, Oslo.*

Norske frimerker. — Ekspertiser og annen assistanse.
Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Svenska frimärken säljes efter AFA till 30—70 % rabatt, sänd mancolista. 300 olika 15 kr., 200 olika 9 kr., 100 olika 3 kr.
Sven Ohlsson, Laholm, Sverige.

Grovtagget nr. 51, pl. IV, og ekstratyper nr. 67 og 77 ønskes kjøpt. Ekspedisjonen anviser.

Bedre en-ringsstempler på røde merker kjøpes. Billett merket «Samler».

Norge nr. 1 kjøpes kontant. — Ekspertiser og annen assistanse.
Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.

Vi kan nå formidle abonnement
1951:

STAMPS, U.S.A. N.kr. 20.00
(3 år — N.kr. 50.00)

NORDISK FILATELI,
Stockholm N.kr. 8.50

SVENSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT, Stockholm, N.kr. 8.50

FRIMÆRKESAMLEREN,
København N.kr. 10.00

POPULÆR FILATELI,
Aarhus N.kr. 7.00

Send bestilling og betaling, eventuelt postgiro 692 68, snarest til
forretningsføreren,
F. C. SVENDSEN - Sportsdepotet,
Bergen.

NORGE

Jeg må dessverre begynne å realisere. Jeg har nesten alt i brukte praktekseml. + mange dubletter.

Typer — ekstratyper.
Loddrette og vannrette par.
Luftpost — Førstedagsbrev.
Mange brev 1855—1945.
En del blokker av øre-merker.
En del ubrukte.

Mankolister ekspederes.
Utvalg sendes.

STIAN SANNESS

Hafsrfsjordgaten 31 — Oslo.

NORGE

1872. Returmerke, Norgeskatalogen nr. 2, feiltrykk «Som ubesørget». Ubrukt vertikalt par fra arkets nedre høyre hjørne. Pris £ 5.

1872. Returmerke, Norgeskatalogen nr. 2, variant *utakket*. Et fint eksemplar, brukt på brevstykke. Pris £ 5.

DANMARK

1851—53. 2 Rbs. Yvert nr. 3, men med variant «Foot of 2 nearly disjoined» (S. G. a a). Et nydelig brukt eksemplar med stor marg på alle sider. Pris £ 27.10.0.

1885. 8 øre Yvert nr. 24, men variant *utakket* (S. G. 74 c). Et meget fint ubrukt randeksemplar. Pris £ 10.0.0.

*Enkeltobjekter og utvalg sendes
til gjennomsyn.*

For alle utgaver fra de nordiske land

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London WC 2, England.

Frimærksbyte. Önskar norska och isländska jubileumsserier engros och efter mancolista. Ger i byte: Sverige — Tyskland. Förstsändningar besvaras omgående. — Säljer svensk postförseglad kilovara samt önskar offert å U.P.U. samt norsk kilovara.
Nils Ekström, Pokalvägen 5, Stockholm.

Norge en gros. Kan levere de fleste merker og sett 1893—1950 pr. 10 eller 100.
Stian Sanness, Hafsrfsjordgt. 31, Oslo.

Oppgraverte vinger nr. 68 kjøpes.
Sivilingeniør H. Bugge, Drammen.

FRIMÆRKESAMLEREN

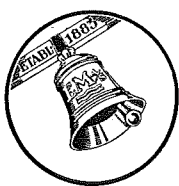
Det kendte danske Fagblad for Filатели
Fredriksborggade 3 — København K.

Redaktør:

Dr. M. Wall.

Udkommer den 1. i maaneden
(undtaget Juli og August).
Norsk Pris: Kr. 10.00
(fritt tilsendt)
kan indbetales til

F. C. SVENDSEN JR.
SPORTSDEPOTET — BERGEN

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FÖRLAGSVIRKSOMHET

EMIL MØESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38—40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Hvis adressaten ikke finnes, bes bladet returnert til ekspedisjonen,
F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80
Løse blad alltid på lager.
Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra
AAS & HOFFMANN
Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo

Forbundets postgirokonto er:
692 68

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.
Albums — Kataloger — Rekv. etc.

S. D. MELBYE

Tidl. Bjørn Melbye & Co.,
Universitetsgaten 11, Oslo.

Gode samlinger

og enkeltmerker kjøpes. Betaler spesielt godt for de eldste fra Europa samt USA. — Kjøper også norsk masseware. *Mottar mankolister på norske merker. Sender kun prima merker. — Hurtig eksp. — Kommisjoner mottas.*

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler - Skippergt. 36, Oslo.
Medl. av Norsk Frimerkehandler Forening.

AFA EUROPA Frimærkekatalog 1951

foreligger nu. 1016 Sider med ca. 12 000 Afbildninger. Pris hæftet n. Kr. 15.00, kartonneret n. Kr. 18.00 + Porto.

AFA SKANDINAVIEN Katalog 1951

over alle Frimærkerne fra Danmark, Slesvig, Grønland, Dansk Vestindien, Finland, Island, Norge og Sverige. 100 Sider med ca. 800 Afbildninger. Pris n. Kr. 2.60 + Porto.

POPULÆR FILATELI

Aktuel Avis for Frimærkesamlere. Udkommer med 18 Nr. aarligt og bringer Tillæg og Prisrettelser til AFA Kataloget. Rigt illustreret og med mange gode Annoncetilbud. Abonnementspris Kr. 7.50 pr. Kalenderaar. Abonnement kan tegnes fra Nr. 13/1950 med første Tillæg til AFA 1951 og indtil Nr. 18/1951 for n. Kr. 9.50. Prøvenummer gratis mod Porto.

FRIMÆRKER

Fra vort righoldige Lager af klassiske og moderne Frimærker fra alle AFA Landene ekspederer vi gerne Deres Ordre til Katalogets Noteringer. Til fremskredne Samlere sendes gerne Udvalg i bedre Mærker efter Mancoliste.

PRISLISTE

over Albums - Filatelistartikler - Kilovarer og Frimærkepakker sendes gratis mod Porto.

AARHUS FRIMÆRKEHANDEL

Brunsgade 33 — Aarhus — Danmark.